

Han mente, at jeg havde udtalt mig noget uklart. Det havde jeg, hvis jeg havde ment, at der her var lignende Forhold som i London, men det tænkte jeg ikke paa, jeg tænkte kun paa det, jeg sagde, nemlig at dele København i kommunale Valgkredse, saaledes at man f. Eks. valgte et vist Antal Repræsentanter paa Østerbro, et vist Antal paa Nørrebro, et vist Antal i den indre By o. s. v. Det er den Tanke, som har været fremme overfor mig, og det var med Hensyn til den, jeg udtalte, at jeg stillede mig meget tvivlende overfor Spørgsmaalet om det hensigtsmæssige i en saadan Deling, og det formoder jeg efter det ærede Medlems Udtalelse, at ogsaa han gør.

Endelig udtalte det ærede Medlem — og det er i Anledning af denne Udtalelse, jeg har begæret Ordet for denne korte Bemærkning —, at det var Socialdemokratiet, der i 1903 tog Initiativet til Udvidelsen af Kvindernes Valgret. Men det er jo ikke rigtigt. Det var i 1903 Venstre, der ved et Ændringsforslag bragte Forslaget frem om Udvidelse af Valgretten til Kvinderne, og det var i Kraft af dette Ændringsforslag, at Spørgsmaalet blev rejst baade her og i det andet Ting, og der sluttelig blev Enighed derom.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Marrott): Den højtærede Minister taler stadig om de „hensovende“ Byraad, der staa paa Gravens Rand osv., og som derfor ikke skulle befatte sig med at lægge Planer for Fremtiden. Jeg synes, at det er en mærkelig Opfattelse. Hvis den skulde være gældende, maatte den jo ogsaa gælde for Folketingets Vedkommende. Det nuværende Folketing er for saa vidt ogsaa hensovende og staa paa Gravens Rand, som vi snart skulle have nye Valg, men derfor ere vi dog ikke afskaarne fra at lægge Planer for Fremtiden og tage de Beslutninger, vi ansæe for nødvendige for Samfundets Vel ogsaa i Fremtiden.

Jeg vil takke den højtærede Minister for hans Løfte om at forelægge et Lovforslag om folkevalgte Borgmestre i den kommende Rigsdagssamling, men blot det nu ikke gaar den højtærede Minister paa samme Maade, som han mente det vil gaa Byraadsmedlemmerne, at han selv sover hen i Sommerens Løb, thi i saa Tilfælde er der jo ikke meget ved det Løfte, han her har givet. Jeg vil i alt Fald saa haabe, at han, da han vel nok bliver genvalgt til Folketingsmand i Assenskredsen, som megen Medlem af dette høje Ting vil staa

op og minde Ministeren om Nødvendigheden af, at denne Reform gennemføres.

I øvrigt vil jeg med Henblik paa det foreliggende Lovforslag sige til den højtærede Indenrigsminister, at det er ikke, som Ministeren synes at mene, selve Byraadsmoderne, der tage saa megen Tid. Om der er flere eller færre Talere, om et Byraadsmøde varer en Time eller to mere eller mindre, spiller ingen Rolle for Arbejdet i det kommunale Raad, men derimod spiller det en Rolle med Hensyn til Arbejdet, at der er saa mange Medlemmer som ønskeligt, for at man i saa høj Grad som muligt kan fordele Medlemmerne til de forskellige Udvalg. Hvis den højtærede Minister kender lidt til Arbejdsgangen i Byraadene, vil han vide, at det navnlig er i Udvalgene, at dette Arbejde foregaar, og det er da en Selvfølge, at jo mindre Udvalgsarbejde der kan lægges paa de enkelte Byraadsmedlemmer, desto lettere, hurtigere og maaske ogsaa bedre ville de være i Stand til at udføre dette Arbejde. Jeg mener derfor at have Ret til at sige, at dette Lovforslag vil forbedre de Vilkaar, under hvilke vore kommunale Styrelser i Fremtiden skulle arbejde.

Det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) og det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) udtalte før, at de fandt det mærkeligt, at man f. Eks. i Odense vilde have 25 Medlemmer, medens man ude paa Frederiksberg kunde nøjes med 21. Jeg skal dertil sige, at det er ikke saa mærkeligt. Ude paa Frederiksberg har man dannet sig en hel lille Magistrat — det er jo en rig Kommune, som har Raad til at holde mange Embedsmænd —, og man har derved lettet Arbejdet betydeligt for Kommunalbestyrelsens Medlemmer. Man har paa Frederiksberg en saakaldt Kommunedirektør, man har en Underdirektør, og man har en hel Stab af Embedsmænd, som udfører det administrative Arbejde og gennemfører de Beslutninger, som Kommunalbestyrelsen tager. Ganske vist have vi ogsaa i de større Byer Embedsmænd, der kunne hjælpe Byraadene, men det er ikke nær i det Omfang som paa Frederiksberg, det have vi nemlig ikke Raad til. Derfor er det en naturlig Ting, at man paa Frederiksberg kan hjælpe sig med 21 Medlemmer, medens man i Aarhus og Odense maaske kunde ønske at komme op til et Medlemsantal af 25.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds sagde, at det foreliggende Forslag vedrørende Byraadsmed